

Ато негова Отець на тосъ Народъ дарилъ,
 развоевалъ. Но когато са съ користите въ
 Оракіа възвѣрнали, Болгарите сѧ на него
 нападнали и го принѣдили сичка добича
 назѣдъ да вѣрни камъ тѣи миръ подъ клѣт-
 ва да стѣри, и предѣшната дѣнь, коѣто
 ѣ ѿ казалъ (ѿрѣкалъ) было да дѣва, да
 Обѣщѣе. Подиръ тосъ Главанъ миръ
 оумрѣ Батѧи Царь Болгарскій. Той ѣ
 безсмѣрно воспоминѧніе, и ѧме при своѧ
 Народъ Оставилъ за тѣи, чѣ ѣ Констан-
 гѧна Бѣна Траклѣва, и Іустиніѧна Царь-
 ѣте Гречески свой дѣнники стѣрилъ (дѣн-
 никъ ѣ Онзи, коѣто трѣва дрѣгимѣ сѧка
 годѧна нмѣженна плѣта да дѣва, кактѣ
 сѧ гѣрцыте трѣввали на Болгарите да плѣ-
 матъ, плѣта пакъ годѧшна, са зовѣ Дѣнь
 годѧшна). Тѣзи Батѧи нѣе дрѣги былъ,
 то Онзи Первыи кѣбрѣтовъ сынъ, коѣто ѣ
 ѣтна раздѣленіе на Братѧята свой въ стѣ-
 ото Очно мѣсто Останалъ но ѿ тамъ ѿ
 Казарскѧ Народъ за коѣто смѣ гѣре казали,
 принѣженъ ѣ былъ да ѧвлѣзе, и Оолоѣ